בית ישראל (רוז'ין) — קרח

פרשה קרח תרכ"א

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ות"א ואתפלג קרח. אומר אני כתיב המשל ופחד עמו עושה שלום במרומיו ואיתא דא מיכאל וגבריאל והענין הוא אומר אני מיכאל מדה"ח מדת מים וגבריאל מדת אש מד"ג והקב"ה עושה שלום במרומיו ונעשה שלום ביניהם ואחדות וכן הוא זה הענין בהמדות כי המדות המה שונות זה מזו העיקר להאמין כי לך ה' הגדולה והגבורה והת"ת וכו' שהכל מושפע מהשי"ת וזהו קיום בכ"ד וצריך לקבל עליו עומ"ש ואז ע"י אמונה שרואה שהכל הוא ממנו ית' נעשה שלום ונתאחד הכל בו ית' כדכתיב אלה תולדות יצחק בן אברהם היינו אע"פ שיצחק מד"ג ע"י אחדות בה' הוא בן אברהם מד"ח והכל אחד וכן אברהם הוליד את יצחק כי נעשה שלום ואחדות וכן הוא באדם יש מדות שונות לפעמים נתגבר מדת אהבה לתאוות רעות לעניני עוה"ז ופעמים שנתגבר מ"ז מדה ממדת היראה היינו כעם ושאר מדות והעצה לזה שהאדם כשרואה שמתגבר עליו אהבה זרה יגבור לעצמו במדת היראה במדת גבורה כדאיתא איזהו גבור הכובש את יצרו וכן ליראה זרה להתגבר עצמו במדת אהבה לראות גדלות הבוי"ת למסור נפשו לה' והכל כדי לבטל עצמו להשי"ת ואז ע"י קבלת עומ"ש והתבטלות נעשה שלום ואחדות ביניהם כ"כ בהאדם נעשה עי"ז אחדות גמור ונתדבק בה' וזהו ויקח קרח ותרגום אנקלום ואתפלג היינו כי אהרן הכהן הי' מדה"ח וקרח הי' לוי מד"ג וקרח לא רצה לבטל עצמו אך הי' רוצה להתגבר במדתו ע"כ ואתפלג כי העיקר הוא האחדות וההתבטלות והוא לא רצה ע"כ הפליג ונפל למקום הקליפות והאדם צריך תמיד באיזה מדה שרואה שמתגבר בו ופגם בה לראות לעשות תשובה לפני השי"ת ולבטל הרע ולהתגבר בכל המדות אל השי"ת היינו ע"י אהבת השם לבטל מדות רעות ממדת היראה כעס וכיוצא בו וכן ע"י יראת השם לבטל כל אהבת זרות כדאיתא בטל רצונך מפני רצונו ואז יכול לדבק בהשם יתברך: